

НОВІТНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У НЕМОВНИХ ВНЗ.

Латунова Н.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків

Сьогодні перед викладачем іноземної мови в немовному вузі стоїть завдання підготувати в короткий термін фахівця, який добре володіє іноземною мовою. Мені здається, що досягти поставленої мети - навчити студента протягом обмеженого навчальними рамками періоду говорити про проблеми своєї спеціальності і розуміти мову носіїв мови в цьому плані - можливо, поєднуючи традиційні та інноваційні методи, але роблячи рішучий наголос на принципі комунікативності як в навчанні, так і в побудові використовуваних навчальних матеріалів і навчальних посібників. Вивчення особливостей усного мовлення має враховувати новітні дані психологічної та методичної науки, з одного боку, і комунікативні особливості мови спеціальності відповідно до профілю навчання, з іншого. Традиційно навчання іноземної мови в немовних ВНЗ було орієнтоване на читання, розуміння і переклад спеціальних текстів. Зараз необхідно думати про переміщення акценту в навчанні на розвиток навичок мовного спілкування на професійні теми і ведення наукових дискусій, тим більше, що робота над ними не заважає розвитку навичок, умінь і знань, так як на них базується. Усне мовлення в навчальному вигляді повинна, мабуть, розумітися як слухання або читання, розуміння і репродуктивне відтворення прослуханого або прочитаного в формах як усної, тобто діалогічного або монологічного, так і письмовій. Таким чином, мова йде про реалізацію мовного акту говоріння в процесі усної комунікації між двома або більше особами. Запис прослуханого і використання написаного тексту як джерела усного мовного акту легко здійсненні в умовах навчальної аудиторії. Слід зауважити, що в навчанні повинні широко використовуватися сучасні дидактичні принципи сугестивної, наочності, використання аудіо- та мультимедійних засобів і т.п.

Говорячи про систему вправ, що випереджають усне спілкування, викладачеві необхідно пам'ятати про їх загальну побудову та дозуванні труднощів: від однієї проблеми в одній вправі до розпізнавання схожих по виду явищ, про доведення навички до автоматизму, про ускладнення вправ, хоча одним з головних і неодмінних умов повинна залишатися постійна комунікативна орієнтованість їх на усне мовлення в рамках конкретних мовних ситуацій. Працюючи в немовних ВНЗ, викладач іноземної мови повинен добре знати особливості наукових і технічних текстів по спеціальності, яка вивчається і в міру потреби знайомити з ними учнів. В першу чергу це наявність спеціальної термінології, особливої загальнонаукової лексики, специфічної службової лексики, тих чи інших складних граматичних конструкцій. Викладач повинен відібрати ті види і типи текстів по спеціальності, яка вивчається, які допоможуть студенту реалізувати комунікативні можливості говоріння. Наприклад, можна розрізняти тексти: - по засобу передачі: усні і письмові; - за характером викладу: опис, повідомлення, розповідь, міркування, розгляд і їх комбінації в спеціальних видах текстів, таких як анотації, рецензії та т.п.; - за ступенем спеціалізованості і відношення до адресата: дослідні, такі як монографії, наукові статті, і тексти з підручників, довідників, словників. Як показує досвід, слід починати з найпростіших описів і характеристик і монологічного форми їх обробки на самому початковому етапі. Потім можна вивчати і більш складні за структурою і стилем тексти, але як можна раніше намагатися виробити у студента алгоритм його діяльності в режимі комунікативної пари «викладач / аудіо і мультимедійні засоби / - студент», «студент - студент». Необхідно також відібрати для роботи професійно-релевантний матеріал, враховувати попередні знання учня з мови та спеціальності, його вік, мета комунікації, вид комунікації, ступінь навчання та ін. Після відбору словотворчих, лексичних та граматичних структур, необхідних для освоєння досліджуваних текстів, починається їх тренування. Слід постійно пам'ятати про «діалогічного» форми вправ, в тому числі і при введенні лексики [1]. Доречно також тренувати не тільки термінологічну і

загальнонаукову лексику, а й службову лексику наукової прози і модально-оцінну лексику усної форми спілкування. Навчання усного мовлення іноземною мовою, особливо за фахом в немовних ВНЗ, - це складний і трудомісткий процес.

Література:

- 1. Андронкина, Н.М. Проблемы обучения иноязычному общению в преподавании иностранного языка как специальности / Н.М. Андронкина // Обучение иностранным языкам в школе и вузе. –СПб., 2001. – С.150.**
- 2. Kontakt Deutsch. Langenscheidt Verlag, 2000.3. Unternehmen Deutsch. LangenscheidtVerlag, 2000.**